

23/04/2022

«Όσοι πιστεύουν στην Ανάσταση, αποδιώκουν τον φόβο του θανάτου»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου

Με την ευχή όλοι να πληρωθούν από το Φως και τη χαρά της Αναστάσεως του Χριστού και η χαρά αυτή να συνοδεύει πάντα τη ζωή μας, παρά τα όποια προβλήματα, καταλήγει στην Ποιμαντορική του Εγκύκλιο για το Πάσχα του 2022 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος. Ο Σεβασμιώτατος μιλά για τον Αναστάντα Χριστό, την εμπειρική και σταυροαναστάσιμη θεολογία της Εκκλησίας μας, αλλά και το πώς η εορτή της Αναστάσεως θα είναι εορτή ελπίδας, αγάπης και ισχυρού νοήματος για τη ζωή, πώς θα είναι το αιώνιο Πάσχα.

Διαβάστε όλη την ποιμαντορική εγκύκλιο:

Ίερόθεος

έλέω Θεοῦ Ἐπίσκοπος καὶ Μητροπολίτης

τῆς Θεοσώστου Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου

Πρός

τούς Κληρικούς, μοναχούς καί λαϊκούς

τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Μέ τήν εὐκαιρία τῆς μεγάλης ἐορτῆς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἔχω τήν μεγάλη χαρά νά ἀπευθυνθῶ σέ ὅλους ἐσᾶς, τούς εὐλογημένους Χριστιανούς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας καί νά σᾶς ἀπευθύνω τάν θριαμβευτικό χαιρετισμό «Χριστός Ἄνέστη».

Αὐτός ὁ χαιρετισμός δείχνει ὅτι ἐάν ὅλες οἱ θρησκεῖες ἔχουν κάποιο θνητό ἀρχηγό καί ἰδρυτή, ὁ Χριστιανισμός πού δέν εἶναι μιά ἀπλή θρησκεία, ἀλλά Ἐκκλησία, ἔχει κεφαλή τόν Ἀναστάντα Χριστό πού μένει στὸν αἰῶνα ζῶν καί ζωογονεῖ τὰ μέλη τοῦ ἐνδόξου Σώματός Του. Ὁ ἴδιος βεβαιώνει: «Μὴ φοβοῦ' ἐγώ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἐγενόμην νεκρός, καὶ ἰδού ζῶν εἰμι εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ θανάτου καὶ τοῦ ἄδου» (Ἀπ. α', 17-18). Αὐτός εἶναι ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ ὑμνοῦμε καὶ δοξάζουμε τόν Ἀναστάντα Χριστό σέ ὅλη τήν περίοδο τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἀλλά καὶ κάθε Κυριακή πού εἶναι τὸ ἐβδομαδιαῖο Πάσχα.

Αὐτὸ αἰσθανόμαστε κυρίως ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, γιατί εἴμαστε μέλη τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πού διατηρεῖ τήν ὀρθή πίστη καὶ τήν ὀρθή ζωή, ἔχει τήν ἀλήθεια, ὅπως τήν ἀποκάλυψε ὁ Ἄσαρκος Λόγος, ὁ Κύριος τῆς Δόξης, στοὺς Προφῆτες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, καὶ ὁ Σεσαρκωμένος Λόγος στοὺς Ἀποστόλους καὶ τούς Ἁγίους τῆς Καινῆς Διαθήκης.

Ἡ Ἐκκλησία, ὅμως, δέν εἶναι ἀπλῶς πάνω ἀπὸ κάθε θρησκεία, ἀλλά εἶναι τὸ Σῶμα τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ καὶ μέσα σέ αὐτὴν τήν ἀτμόσφαιρα τελοῦνται ὅλα τὰ ἅγια Μυστήρια, μέ ἀποκορύφωμα τὸ Μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας, ὅπου κοινωνοῦμε τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ δέν εἶναι μιά συναισθηματικὴ ζωὴ, δέν εἶναι κάποια ἥθη καὶ ἔθιμα, ἀλλά εἶναι ἐμπειρικὴ καὶ ἀναστάσιμη ζωὴ. Μέσα στὴν Ἐκκλησία ἀποβάλλουμε τήν ἀπελπισία καὶ τὸν φόβο τοῦ θανάτου, τὴν θλίψη καὶ τὴν κατῆφεια, τὸν ἀτομισμὸ καὶ τὴν φιλαυτία, καὶ γεμίζουμε ἀπὸ πίστη, ἀγάπη, ἐλπίδα καὶ ζωή.

Ἔπειτα, ἡ θεολογία τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι φιλοσοφική, ἀλλὰ ἐμπειρική, σταυροναστάσιμη. Ἐνῶ ἡ φιλοσοφία ἱκανοποιεῖ τὴν φαντασία καὶ τὸν ἀνθρώπινο στοχασμὸ, ἡ θεολογία εἶναι ἐμπειρία τοῦ ζῶντος Θεοῦ καὶ γι αὐτὸ ἀγιάζει ὅλον τὸν ἄνθρωπο. Κάθε φιλόσοφος προσπαθεῖ νά ἐρμηνεύσῃ τὸ γιατί ὑπάρχει ὁ κόσμος, πού ὀφείλεται τὸ κακό πού ὑπάρχει σέ αὐτόν, γιατί νά κυριαρχῇ ὁ θάνατος μέσα στὴν φύση καὶ τὸν ἴδιο τὸν ἄνθρωπο, καὶ ὅπως εἶναι φυσικὸ δίνονται πολλές ἀπαντήσεις, ὅσοι εἶναι καὶ οἱ φιλόσοφοι καὶ φιλοσοφοῦντες. Ὅμως, οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ Πατέρες

τῆς Ἐκκλησίας, ἐπειδὴ ζοῦν μέσα στό ἀναστημένο Σῶμα τοῦ Χριστοῦ διακατέχονται ἀπό τήν δύναμη τῆς ζωῆς καί τῆς ἀναστάσεως καί εἶναι γεμάτοι ἀπό ἐλπίδα, ζοῦν τό ὅτι ὁ Χριστός νίκησε τόν θάνατο καί μεταγγίζει αὐτήν τήν ἀναστάσιμη ζωή στους φίλους Του.

Οἱ ἄνθρωποι πού κλείνονται στόν ἑαυτό τους διακατέχονται ἀπό τήν ἀπελπισία καί τόν φόβο τοῦ θανάτου. Ὁ θάνατος δέν εἶναι μόνο ἓνα συνταρακτικό γεγονός πού ἔρχεται στό τέλος τῆς βιολογικῆς ζωῆς τοῦ κάθε ἀνθρώπου, ἀλλά ὑφίσταται μέσα στήν ὑπαρξή μας ἀπό τήν πρώτη στιγμή τῆς συλλήψεώς μας μέ τά γονίδια τῆς γηράνσεως, δηλαδή τά γονίδια τῆς φθορᾶς, τῶν ἀσθενειῶν καί τοῦ θανάτου. Ἀκόμη πολλοί ἄνθρωποι αἰσθάνονται σάν νά βρίσκονται μέσα σέ ἓναν προσωπικό ἄδη, ὅπου κυριαρχεῖ ἡ θλίψη, ὁ πόνος, τό σκοτάδι τῆς ἐρήμωσης, ἡ μοναξιά, ἡ ἀπόγνωση καί ἀπελπισία.

Ὅμως, ὅσοι πιστεύουν στήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, καί ζοῦν ἐν Χριστῷ τήν ἀναστάσιμη ζωή μέσα στήν Ἐκκλησία πού εἶναι τό Σῶμα τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ, ἀποδιώκουν τόν φόβο τοῦ θανάτου, ἀπομακρύνουν τήν θλίψη καί τήν ἀπελπισία καί εἶναι φωτεινοί ἄνθρωποι, δυνατοί ἀκόμη καί στίς δύσκολες περιστάσεις τῆς ζωῆς τους. Αὐτό γίνεται γιατί ἐπικαλοῦνται τόν Ἀναστάντα Χριστό καί Ἐκεῖνος ἔρχεται μέσα στόν προσωπικό τους ἄδη καί τούς γεμίζει μέ φῶς καί εἰρήνη.

Σήμερα, αὐτή τήν ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ὅλα εἶναι πλημμυρισμένα στό οὐράνιο Φῶς, ὅλα εἶναι χαρούμενα. Πρέπει, ὅμως, νά εὐχόμαστε αὐτή ἡ πνευματική χαρά νά μήν εἶναι πρόσκαιρη, νά μή συνδέεται μέ μερικές ἡμέρες τόν χρόνο, ἀλλά νά συνοδεύη πάντα τήν ζωή μας, δηλαδή τό Φῶς τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ νά μεταμορφώσῃ ὅλη τήν ζωή μας σέ μιά ἀναστάσιμη ἑορτή. Πρέπει νά ἀντιμετωπίζουμε τίς ἀρρώστιες, τίς πτώσεις, τήν στέρση τῶν ἀγαπητῶν μας ἀνθρώπων, τά οἰκογενειακά καί οἰκονομικά ζητήματα μέ τήν ἐλπίδα καί τήν πίστη στήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ.

Εὐχομαι σέ ὅλους τούς ἀγαπητούς Ὀρθοδόξους Χριστιανούς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας νά ἔχουν σωματική ὑγεία, ὀρθόδοξη πίστη, ἀλλά κυρίως νά εἶναι γεμάτοι ἀπό τό Φῶς καί τήν χαρά τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Τότε δέν θά διακατέχονται ἀπό τήν ἀπελπισία καί τόν πόνο, ἀπό τά προβλήματα καί τίς δοκιμασίες τῆς ζωῆς. Τότε, ἡ ἑορτή τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ δέν θά εἶναι μιά κοινωνική, ἐποχιακή καί συναισθηματική ἑορτή, ἀλλά θά εἶναι ἡ δύναμη τῆς ζωῆς τῆς ἀκαταλύτου, ἑορτή ἐλπίδας, ἀγάπης καί ἰσχυροῦ νοήματος γιά τήν ζωή, θά εἶναι τό αἰώνιο Πάσχα.

Χριστός Ανέστη, ἀδελφοί.

Μὲ ἀναστάσιμες εὐχῆς

Ὁ Μητροπολίτης

+ Ὁ Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου Ἱερόθεος